

SCHAKEN

met Jac. Renet

Het oplossen van een tweezet (wit geeft mat in twee zetten) van H. Clerx was de nieuwejaarsopgave.

Wit: Kd1, Db1, Tb5, Tf1, Pe2, Pg4, La1, a4, c2, e6, g2, g3, h4

Zwart: Ke4, Tc3, Lb4, a5, d2, e7, f6, g5

Wits eerste zet is er een zonder matdreiging nl. 1. Tc5. Zwart verkeert echter in zetdwang. Na elk van de 13 mogelijke antwoorden (Lc5, La3, Tc5, Ta3, Tc4, Tb3, Td3, Te3, Tf3, Tc2, Tg3, gh4, f5) is er steeds slechts één matzet mogelijk (Db7, Db7, c4, c3, c3, cb3, cd3, Pf2, gf3, Dc2, Pg3, Tf4, Te5).

Maar liefst 11 verschillende matzetten!

Let bij het bekijken van de oplossingen op de overname van de functies van de stukken (bv. 1) Tc5 beheerst veld d5, na 1) ... Tc5 2) c4 mat beheerst de e-pion veld d5), en op de mogelijkheden die pion c2 heeft: alle (theoretisch mogelijke) zetten worden gebruikt om mat te zetten. Ook de functie van pion d2 is vermeldingswaard: zonder deze pion is de nevenoplossing 1) Pf2, Ke3 2) Dc1 mat mogelijk.

Alleen de functie van pion h4 ontgaat me, weliswaar wordt hierdoor een extra matmogelijkheid geschapen, maar dat is iets wat niet essentieel is. De bedoeling van 1) Tc5 is

een zet kan uitstellen met 2) ... Tc6. Dit soort ideeën komt men ook in de wedstrijdpraktijk tegen. Het leven van ideeën is dan ook het belangrijkste nut van schaakproblemen voor een wedstrijdsspeler.

In de diagramstand hebben beide spelers hun ontwikkeling min of meer voltooid. Zwart heeft zijn pionnen op de damevleugel opgespeeld en lijkt op grond van zijn ruimtevoordeel iets beter te staan. Het nadeel van het opspelen van pionnen is echter dat een foutje al snel tot de totale instorting van de stelling kan leiden. Zwarts zet 1) ...c4 was er dan ook een van het